

Tisztelt Küldöttgyűlés! Tisztelt Elnökség!

Keleti Éva, Danó Anna, Gönczi Mária, Kleer László úgy határoztunk, hogy elnökségi tisztségünkről a mai napon, 2021. január 19-én lemondunk. Tagsági viszonyunkat, küldötti mandátumunkat Danó Anna kivételével megtartjuk.

<i>Keleti Éva</i>	<i>Danó Anna</i>	<i>Gönczi Mária</i>	<i>Kleer László</i>
<i>tiszteletbeli elnök</i>	<i>elnökségi tag</i>	<i>alelnök</i>	<i>elnökségi tag</i>

Indoklás:

Keleti Éva:

„1954 óta vagyok a Magyar Újságírók Országos Szövetségének tagja. A hosszú évek alatt sok pozícióban bízott meg feladatokkal a tagság. Most mégis hoztam egy kemény döntést, amit tulajdonképpen már régebben meg kellett volna hoznom. Az elmúlt hónapok történései miatt arra az elhatározásra jutottam, hogy elnökségi tagságomról lemondok, tiszteletbeli elnöki megbízatásomat ezennel visszaadom.

Egyúttal lemondok a Szociális Bizottságban és a Szolidaritás Alapítványban betöltött tisztségemről is.

Az okokat nem kell elmondanom, hiszen az ügyvezető úr jelezte, hogy felszólalásaim rögzítve vannak. Az általam elmondottakból semmit nem vonok vissza.

Mindhárom kolléga, Danó Anna, Gönczi Mária, Kleer László – szintén lemondó elnökségi tagok - véleményével egyetértek.

Magyarázattal tartozom azoknak a kollégáknak, akik megbíztak ezekkel a feladatokkal, ezt megteszem.

Köszönöm, hogy a magyar újságírók sorsának intézésében egy pici porszem lehettem.”

Danó Anna:

„Alapvetően nem értek egyet az üdülő eladásával. Azt gondolom, hogy egy súlyos gazdasági krízis közepén megszabadulni egy, az értékét megőrző, sőt növeli képes vagyontárgytól, több mint hiba. Az elnökségi tagságomból adódó tiltakozási eszközök kevésnek bizonyultak ahhoz, hogy a szervezet számára ezt a hátrányos helyzetet megakadályozzam. Ízlésem ellen való az elnökség mandátum meghosszabbítása körüli procedúra és maga a meghosszabbítás is.

Elfogadhatatlan, hogy a szervezet legutóbbi közgyűlésén többen névtelenség mögé bújva követhették végig a vitát, akár befolyásolhatták a küldötteket is a szavazások előtt. Sajnálom, hogy az elnöknek azóta sem sikerült a nyilvánosság előtt tisztázni: kik és hogyan kerülhettek oda. Befolyásolták-e és hogyan a szavazásokat? Nem szeretnék olyan szakmai szövetség tagja lenni,

amelyben az elnök eltűri, hogy közvetlen munkatársa fenyegető és megfélemlítő magatartást tanúsítson a szövetség tagjaival, megválasztott tisztségviselőivel szemben.

Ezennel lemondok valamennyi megválasztott tisztségemről, és távozom a Magyar Újságírók Szövetségéből is. Akiktől bizalmat kaptam a képviselőtükre, azokat megkövetem és sajnálom, hogy a legjobb szándékom ellenére sem sikerült jobban, hatékonyabban képviselni a közjót.”

Gönczi Mária:

„Hosszú ideig hittem abban, megtaláljuk az utat, hogy miként tudunk közös hangot találni, egymás véleményét tiszteletben tartani egy közös cél, a szövetség működésének jobbá tétele érdekében. Hittem, hogy eljön az az idő, amikor majd nem nevetnek és tesznek hangos vagy halk megjegyzést szóban vagy írásban, ha netán másként látjuk páran a megoldáshoz vezető utat, esetleg nemmel szavazunk, akár egy elnökségi többség által támogatott felvetésre. Azt gondoltam, hogy élettapasztalatom majd átlendít ezen, és a befektetett energiámmal sikerül időnként azt az aspektust is hangsúlyosabban megjeleníteni, ahogyan én gondolkodtam egyes ügyekben. Leginkább abban bíztam, merthogy ebből indult ki a konfliktusok egy része, hogy az ügyvezető stílusa, elnökségi tagokat, küldöttgyűlési tagokat, munkatársakat megbántó magatartása olyan elvárható következményekkel jár, ami halvány reményt adhatott volna a változtatásra. Aztán bekövetkezett a januári küldöttgyűlésen megtörtént sajnálatos eset, amikor Keleti Éva tiszteletbeli elnököt hívta fel telefonon hozzászólása után, így adva tudtára nemtetszését. Ahogy az eddigieknek, ennek a történetnek sincs következménye.

A tihanyi üdülő eladásának története lezárult. Számomra az, hogy 21 igen szavazat mellett 17 küldött nem támogatta az eladást, az jelenti, hogy erőteljesen megosztott ebben a szövetség döntéshozó szerve, de tény, hogy több volt a támogató. Ezt természetesen tudomásul veszem, bármennyire tartom hibás döntésnek a mostani eladást.

A következő lépés, hogy mire fordítsuk a - várhatóan rövid időn belül - számlánkra érkező összeget, újabb elnökségi javaslatot/döntést igényel, amit a küldöttgyűlés elé kell vinni. A napokban érkezett elnöki levél prognózisa elsősorban budapesti ingatlanvásárlás, amivel kapcsolatban szintén kérdőjelek vannak bennem. Mivel reménytelen vitáknak, „közgazdasági csodáknak” további elnökségi üléseken már nem szeretnék és nem is tudnék aktív részese lenni, ezért döntésemet (a fentebb leírtakkal együtt, azokkal közös csomagba téve) hosszas gondolkodás után meghoztam.

Végezetül tisztelettel mondok köszönetet mindazoknak, akik a 2017-es tisztújításon bizalmat szavaztak nekem.”

Kleer László:

„Már többször fontolgattam a lemondást, de végül mindig úgy határoztam, hogy kitartok, mert úgy éreztem, hogy szükség van a véleményemre egyes ügyek megítélésükre, még akkor is, ha ez kellemetlenségekkel jár.

Az más kérdés, hogy vajon, hol van a határa annak, amit el kell viselnem a többségtől, amikor egyesek bántó módon, időnként agresszív stílusban minősítenek, mintha csak egyetlen megoldás létezne minden felmerülő problémára, és ez mindig azonos az elnök által javasoltakkal.

Az elmúlt évek alatt számos alkalommal maradtam kisebbségben sorsdöntő kérdésekben. Ez persze nem lenne ok a lemondásra, de elgondolkodtató, hogy vajon van-e értelme az elnökségi ülésekre alaposan felkészülni, megvilágítani egy-egy kérdés más vetületeit is, mint amit az előterjesztő javasol, hiszen a többség szinte automatikusan támogatja az elnököt. Az ellenérvék többnyire elszállnak a semmibe. Természetesen az is lehetséges, hogy az előterjesztések olyan tökéletesek, hogy más utat követni egyenlő a lehetetlennel. Azonban több alkalommal nem találtam meg ezt a tökéletességet, ami, ha az én hibám, akkor az eggyel több ok a lemondásomra.

Nehezményezem, hogy az üdülő eladása kapcsán egyetlen járható utat erőltetett az elnökség, más alternatívákat felületesen vizsgálva, előrevetítve azok negatív következményeit, gazdasági csődöt kilátásba helyezve. Véleményem szerint a küldöttek ezért döntöttek az üdülő azonnali eladása mellett.

Most egy újabb fejezet következik az üdülő árából befolyt összeg sorsát illetően. Alapos okkal feltételezem, hogy a lakások vásárlása lesz a megoldás. Az elnök is ennek „ágyazott meg” a tagsághoz írt levelében. Szerintem ez a szövetség érdekeit alig szolgálná, sokkal inkább az üzemeltetésben résztvevő vállalkozásokét. Ingatlanokat vásárolunk, miközben nem értünk az ingatlanok kezeléséhez, hiszen a tihanyi üdülőt sem tudtuk gazdaságosan működtetni, most pedig a Vörösmarty utcai székház is veszteséges.

Az elnökség tagjainak többségével egészen alapvető kérdésekben sem értek egyet mostanában. Az a véleményem, hogy a jelenlegi ügyvezető nem alkalmas a szövetség ügyeinek menedzselésére, de ilyen kijelenteni az elnökségben egyenlő az eretnokséggel. Azt gondolom, hogy olyan ügyvezetőre lenne szükségünk, aki kreatívan képes a székházat gazdaságosan üzemeltetni az adott lehetőségeken belül, tud szakmai programokat szervezni, illetve képes azok szervezését segíteni. Ehelyett a székházba látogató tagok száma –már a járvány előtt- drasztikusan csökkent, mert a székházunkban már nem olyan az atmoszféra, ami vonzaná tagjainkat, alig voltak programok és a járvány adta online lehetőségek is kihasználatlanul maradtak. Olyan ügyvezetőre lenne szükségünk, aki tiszteletet mutat munkatársai, az elnökség és a küldöttgyűlés iránt. Aki nem megfellebbezhetetlen javaslatokat tesz, hanem különböző lehetőségeket feltárva, a döntési alternatívákat objektívan ismerteti, hogy a döntéshozók széleskörű információk alapján választhassák ki a legoptimálisabb megoldást, amit azután az ügyvezető végrehajt.

Úgy vélem, hogy az üdülő eladásából befolyt összeg sorsa eleve meghatározott az ügyvezető, illetve az elnök által, és ezt feltehetően az eddigi rutin szerint viszik majd végig a megvalósításig. Ehhez nem kívánok elnökségi tagként asszisztálni és nem akarom kitenni magamat annak, hogy ellenvéleményem miatt leáruuljon az elnökkel egyetértő többség.

Az is elfogadhatatlan számomra, ahogy az ügyvezető viselkedett a tiszteletbeli elnökkel, és ezt minden következmény nélkül tehette.”

Hargitai Miklós:

„Pusztán annyit jegyeznék meg: az elnökség alapszabálmódosító javaslata, amelyet egyhangúlag szavaztunk meg, és amelyet én terjesztettem a küldöttgyűlésére elé, többféle befektetési lehetőséget is lehetővé tett volna. Ehhez azonban nem volt meg a módosításhoz szükséges háromnegyedes többség. Ezt azonban szerintem nem méltányos úgy interpretálni, hogy én mindenképp ingatlanba akarom fektetni a bevételt: ebben a kérdésben egyáltalán nem az én akaratom érvényesült, és nem is gondolom, hogy az ingatlan az egyetlen helyes irány (sőt, azt gondolom, és többször el is mondtam a

küldöttgyűlésen, hogy többféle befektetési lehetőséget és azok hozamait kellene megismernünk a jó döntéshez).

Ezt csak a történelmi hűség miatt írtam, nem kívánom, hogy bárki miattam módosítsa a szövegét – viszont amit itt leírtam, hogy mi volt az általam képviselt alapszabálysöveg, azt bárki ellenőrizheti a jegyzőkönyvben. Föl nem foghatom, miért kell újra és újra átírni azt, ami történt. Ha megszavazta volna a küldöttgyűlés az elnökségi előterjesztést, akkor most benne lenne az alapszabályban, hogy mi mindenre lehet még fordítani a bevételt.”